

sin Lov i Løvmosen udlagt, giver mit Forslag ham kun denne Ret, forsaavidt det efter samtlige tilstedeværende Omstændigheder findes at være hensigtsmæssigt, at en Udskiftning af Mosen i det Hele finder Sted. Dette er en saa væsentlig Forandring, at man ikke kan kalde Ændringsforslaget ubetydeligt, og da det Princip, som den ærede Rigsdagsmand i det Hele hylde angaaende Løvmose, er langt mere overensstemmende med mit Ændringsforslag end med det, der ligger til Grund for Lovforslaget, kan jeg ikke indsee, at han, under den Forudsætning, at Lovforslaget dog maaskee endnu kan blive ophøjet til Lov, ikke hellere vil, at dette skeer, efterat mit Ændringsforslag er vedtaget, end uden dette. Mod de sidste Vittringer af den høitærede Indenrigsminister maa jeg kun gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg troer, at man ved at give den enkelte Lodsseier en Ret til at fordre sig udlagt sin Andeel af en Løvmose, der forøvrigt hensigtsmæssigt og meest økonomisk kan drives i Fællesskab, meget let kan gjøre det umuligt for de tilbageblivende Lodsseiere at faae lagt en tilfredsstillende Plan for Driften af den øvrige Deel af Mosen, og dette vil fornemmelig være Tilfældet, naar den vedkommende Lodsseier, som forlanger Udskiftning, ikke faaer sin Andeel særskilt udlagt paa eet Sted, men, som Lovforslaget jo tilføder, paa to forskellige Steder i Mosen.

N. Jensen: Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) vilde gjøre gjældende, at flere, der havde Lodder i Fællesskab, kunde dele disse imellem sig, og hver for sig benytte et særskilt Stykke, uden at dette var nogen egentlig Udskiftning, saa kan jeg naturligtvis umulig benægte dette, da det jo er ganske ligefrem, at Sligt kan skee, naar Alle deri ere enige, men hvad jeg paastod ved Sagens første Behandling var, at der kunde foretages en efter den bestaaende Lovgivning fuldgjaldig Udskiftning, uden at Matrikelcontoiret fik nogensomhelst Underretning derom. Som Beviis for, at dette kan skee, behøver jeg blot at erindre om, hvad der vistnok vil være en meget stor Deel af Thingets Medlemmer bekendt, at Matrikel-

contoiret i mangfoldige Tilfælde aldeles ikke er i Besiddelse af Udskiftningskortet, hvilket det naturligtvis maatte være, naar Udskiftningen var udført paa en saadan Maade, at Contoiret var blevet bekendt med Resultatet deraf. Den Lovbestemmelse, hvorefter dette kan finde Sted, og som, saavidt mig bekendt, endnu gjælder, findes i § 33 i Forordningen af 23de April 1781, hvortil det bestemmes, at, naar Udskiftningen er fuldført og endelig afgjort, skal Kortet paa en vis indirecte, nærmere beskrevet Maade indsendes til Rentekammeret, men den Bestemmelse har den Mangel, at Udskiftningen kan være endelig afgjort, før Kortet kommer til Rentekammeret eller nu Matrikelcontoiret; den medfører, at Udskiftningen er fuldt lovgjaldig, uden at Matrikelcontoiret har faaet Underretning derom, fordi man har forsømt, at det ikke er gjort til en Betingelse for Udskiftningens Gyldighed at sende Kortet til Matrikelcontoiret. Det er denne Mangel, jeg ved et af mine Ændringsforslag havde søgt at afhjælpe.

Oppermann: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Zillisch) har, som jeg troer, overhørt lidt af det, jeg yttrede med Hensyn til hans Ændringsforslag. Jeg erklærede nemlig ikke, at jeg ansaae dette Ændringsforslag i og for sig for ubetydeligt eller mindre betydeligt, men kun, at jeg betragtede det for ubetydeligt eller mindre betydeligt, hvilket Udtryk det nu var, jeg brugte, med Hensyn til den Hovedindvending, jeg har mod Lovforslaget. Spørgsmaalet om privat Udskiftning af Fællessjord ligger udenfor Sagen; jeg har sagt derom, hvad jeg troede at være nødt til at sige, men skal ikke følge den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (N. Jensen) længere paa det Gebeet.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Zillisch's Forslag til § 3:

Første Pasus forandres saaledes:

„Naar en Lodsseier i en fælles Løvmose, som i samme er berettiget enten alene til